

## ชี้ขาดความเห็นแย้งที่ ชย. ๙๒๐/๒๕๖๔

คดีนี้ตามคำให้การของผู้ต้องหา และมารดาของผู้ต้องหา ประกอบกับหลักฐานใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) เลขที่ ๑๔/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๔ ว่า อาวุธปืนของกลางเดิมเป็นอาวุธปืนที่ของผู้ต้องหา เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้จากนายทะเบียนท้องที่ โดยถูกต้องตามกฎหมาย แต่ต่อมาบิดาของผู้ต้องหาถึงแก่ความตาย อาวุธปืนของกลางดังกล่าวจึงตกมาอยู่ในความครอบครองของผู้ต้องหาตลอดมา โดยผู้ต้องหาไม่ได้ไปดำเนินการแจ้งต่อนายทะเบียนท้องที่ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ แต่อย่างไรก็ดี จนกระทั่งผู้ต้องหาเคยถูกจับกุมดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการครอบครองอาวุธปืนดังกล่าวมาครั้งหนึ่งแล้วในข้อหาไม้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต แต่อัยการจังหวัดเพชรบุรีมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา โดยอัยการจังหวัดเพชรบุรีได้วินิจฉัยว่า การที่ผู้ต้องหาไม้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนของกลางไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และไม่ได้ดำเนินการตามที่ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ บัญญัติไว้ เป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติความผิดไว้โดยเฉพาะแล้วตามมาตรา ๘๓ ซึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท การกระทำของผู้ต้องหาจึงไม่เป็นความผิดฐานไม้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จากนายทะเบียนท้องที่อีก ซึ่งคำวินิจฉัยดังกล่าวก็สอดคล้องกับคำให้การของนายอำเภอหนองหญ้าปล้อง ซึ่งเป็นนายทะเบียนท้องที่ที่ให้การว่า อาวุธปืนของกลางในคดีนี้เป็นของบิดาของผู้ต้องหาผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (ป.๔) จากนายทะเบียนโดยถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อบิดาของถึงแก่ความตายโดยมิได้ทำพินัยกรรมไว้ อาวุธปืนของกลางจึงเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทโดยธรรมของผู้ตาย ซึ่งผู้ต้องหาในคดีนี้เป็นบุตรและเป็นทายาทโดยธรรมของผู้ตาย และเป็นผู้ครอบครองอาวุธปืนของกลาง จึงมีหน้าที่ต้องแจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่ หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาต หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้รับใบอนุญาตตายภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต และหากไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวผู้ต้องหาจะมีความผิดฐานผู้ครอบครองอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดหรือใบอนุญาตของผู้ได้รับใบอนุญาตไม่แจ้งการตายของผู้ได้รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้รับใบอนุญาตตายภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธ พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๓ แก่ไขแล้ว โดย พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น การที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กล่าวหา กับพวก ได้ร่วมกันจับกุมและดำเนินคดีผู้ต้องหา ในข้อหาฆ่าผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยอาศัยพฤติการณ์ ที่ผู้ต้องหาเป็นผู้ครอบครองอาวุธปืนของกลางซึ่งพนักงานอัยการเคยมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องมาแล้วซ้ำอีก จึงเป็นการจับกุมและดำเนินคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การกระทำของผู้ต้องหาจึงไม่เป็นความผิดตาม ข้อกล่าวหา

.....

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ก่อนเกิดเหตุพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กล่าวหา กับพวก ได้รับแจ้งจาก ชาวบ้านว่า มีเสียงปืนดังบริเวณเพิงพักไม่มีเลขที่ตำบลยางน้ำกลัดใต้ อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัด เพชรบุรี ต่อมา ผู้กล่าวหา กับพวกจึงเดินทางไปตรวจสอบ เมื่อไปถึงพบผู้ต้องหาเยื้องบริเวณเพิงพัก ดังกล่าวได้แสดงท่าทีพิรุธ ผู้กล่าวหา กับพวกจึงได้สอบถาม ผู้ต้องหาได้ยอมรับว่ามีอาวุธปืนซุกซ่อนอยู่ใน เพิงพักจริงพร้อมทั้งนำผู้กล่าวหา กับพวกไปหยิบอาวุธปืนยาวยี่ห้อ CZ ๔๕๒ ขนาด .๒๒ เครื่องหมาย ทะเบียน กท ๔๔๕๒๔๑๒ เลขหมายประจำปี ๓/๘๕๖๒๓ พร้อมซองบรรจุกระสุนแม็กกาซีน จำนวน ๑ อัน และกระสุนปืนขนาด .๒๒ จำนวน ๑๑ นัด โดยผู้ต้องหาแจ้งว่าเป็นอาวุธดังกล่าวเป็นของบิดาตนเอง ที่เสียชีวิตไปแล้ว และไม่มีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนกระบอกดังกล่าวแสดงต่อผู้กล่าวหา กับพวก และผู้ต้องหาแจ้งว่าตนเองไม่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืนดังกล่าว ผู้กล่าวหา กับพวกจึงยึดอาวุธปืน, ซองบรรจุกระสุนแม็กกาซีน และเครื่องกระสุนปืน เป็นของกลางจับกุมตัว แจ้งข้อ กล่าวหาให้ผู้ต้องหาทราบ และนำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี

พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาตามข้อกล่าวหา

อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด พิจารณาทำความเห็นและมีคำสั่งเสนอ อัยการจังหวัดเพชรบุรี เพื่อทราบ และอัยการจังหวัดเพชรบุรีเห็นว่าผู้ต้องหาเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ของบิดาของผู้ต้องหา และอาวุธปืนของกลางเป็นของบิดาของผู้ต้องหา ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้จาก นายทะเบียนแล้ว เมื่อนายเฉลิม ถึงแก่ความตาย ผู้ต้องหาจึงมีสิทธิได้รับมรดกอาวุธปืนดังกล่าว เจ้าพนักงานผู้จับกุมผู้ต้องหา และผู้ปกครองท้องที่ ให้การยืนยันว่า เพิงพักไม่มีเลขที่ที่เกิดเหตุอยู่ในบริเวณ บ้านเลขที่ หมู่ที่ ๕ ตำบลยางน้ำกลัดใต้ สอดคล้องกับแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุเพิ่มเติมท้าย สำนวน ซึ่งเป็นภูมิสำเนาของบิดาของผู้ต้องหา ก่อนเสียชีวิต ยังไม่พอพียงว่าผู้ต้องหาได้รับมรดกอาวุธปืน โดยเด็ดขาดแล้วไม่ไปแจ้งต่อบุตรนายทะเบียน ตาม พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ มาตรา ๖๔ ประกอบกับพนักงานอัยการ เคยมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา กรณีครอบครองอาวุธปืนของกลางมาก่อน ตามหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ฟ้อง สำนักงาน

/อัยการ

อัยการจังหวัดเพชรบุรี ฉบับลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ พยานหลักฐานไม่พอฟ้อง จึงสั่งไม่ฟ้อง นายไกร ผู้ต้องหาฐานมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ตาม พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ มาตรา ๗, ๗๒ อาวุธปืน ของบรรจุกระสุนปืนของกลาง เป็นของผู้มีชื่อ ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายแล้ว ให้จัดการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ ส่วนกระสุนปืนทดลองยิงหมด และให้พนักงานสอบสวน แจ้งนายทะเบียนท้องที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง เพื่อดำเนินการเรียกหาทายาท หรือผู้ซึ่งมีอาวุธปืนยาว ยี่ห้อ CZ ๔๕๒ ขนาด .๒๒ เครื่องหมายทะเบียน กท ๔๔๕๒๘๑๒ เลขหมายประจำปี ๗๔๕๖๒๗ ของบิดาของผู้ต้องหา มาดำเนินการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.อาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ กรณีนายเฉลิม ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนดังกล่าวถึงแก่ความตายต่อไป

ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗ มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้อง ผู้ต้องหาฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยเห็นว่าประเด็นที่พนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย และอาวุธปืนของกลางเป็นของบิดาของผู้ต้องหา ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้จากนายทะเบียนแล้วเมื่อบิดาถึงแก่ความตาย ผู้ต้องหาจึงมีสิทธิได้รับมรดกอาวุธปืนดังกล่าว นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏจากคำให้การของมารดาของผู้ต้องหาให้การยืนยันว่า พยานอยู่กินเป็นสามีภรรยากับผู้ตายมานานประมาณ ๖๓ ปี มีบุตรด้วยกัน ๙ คน ผู้ต้องหาเป็นบุตรลำดับที่ ๘ แสดงให้เห็นว่าผู้ตายมีทายาทโดยธรรมที่มีสิทธิได้รับมรดกประกอบด้วยบุตรทั้ง ๙ คน รวมถึงภรรยาของผู้ตาย รวมเป็น ๑๐ คน กรณีดังกล่าวจึงเป็นกรณีที่เจ้ามรดกมีทายาทโดยธรรมที่มีสิทธิรับอาวุธปืนของกลางเป็นมรดกตกทอด แต่นายเฉลิม ไม่ได้ทำพินัยกรรมไว้ และไม่มีการตั้งผู้จัดการมรดกขึ้นมาดำเนินการเกี่ยวกับอาวุธปืนของกลาง หากผู้ต้องหาต้องการเป็นทายาทที่มีสิทธิได้รับอาวุธปืนมรดกของกลาง จะต้องมีการสอบถามทายาททั้งหมดที่เกี่ยวข้องว่าจะสละมรดกหรือไม่เสียก่อน หากทายาททั้งหมดสละที่จะไม่รับอาวุธปืนมรดก ผู้ต้องหาจึงมีสิทธิครอบครองอาวุธปืนมรดกของกลาง ซึ่งตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๖๔ บัญญัติให้ผู้ซึ่งมีอาวุธปืนฯ หรือใบอนุญาตของผู้ตายอยู่ในความครอบครองแจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาต หรือนายทะเบียนที่ผู้รับใบอนุญาตตายภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต ดังนั้น เมื่อนายเฉลิม เจ้าของอาวุธปืนมรดกถึงแก่ความตายและได้มีการแจ้งการตายต่อนายทะเบียนแล้ว หากผู้ต้องหาเป็นผู้ได้รับอาวุธปืนซึ่งเป็นมรดกของผู้ตายต้องไปติดต่อกับนายทะเบียนท้องที่ภายใน ๖ เดือน นับแต่วันที่ผู้ตาย (เจ้าของอาวุธปืน) ถึงแก่ความตาย เพื่อขอรับใบอนุญาตใหม่ ทั้งนี้แม้ว่าทายาทจะได้กรรมสิทธิ์อาวุธปืนนั้นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังถือว่าเป็นการมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตซึ่งผิดกฎหมาย แต่ผู้ต้องหาก็คงได้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ต่อมาผู้ต้องหาถูกจับกุมและพนักงานอัยการเคยมีคำสั่ง

/ไม่ฟ้อง

ไม่ฟ้องผู้ต้องหากรณีครอบครองอาวุธปืนของกลางมาก่อน แต่ผู้ต้องหาจึงเพิกเฉยไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด จึงเห็นได้ว่าผู้ต้องหาไม่เจตนาที่จะฝ่าฝืนที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

อัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า อาวุธปืนของกลางเป็นอาวุธปืนที่บิดาของผู้ต้องหา เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้จากนายทะเบียนท้องที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ปรากฏตามเอกสาร แบบ ป.๔ ต่อมาเมื่อบิดาของผู้ต้องหาถึงแก่ความตาย อาวุธปืนของกลางจึงตกมาอยู่ในความครอบครองของผู้ต้องหาซึ่งเป็นทายาทโดยธรรมตลอดมา โดยผู้ต้องหาได้ดำเนินการแจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง จึงเป็นความผิดฐานเป็นผู้ครอบครองอาวุธปืนฯ ของผู้ได้รับใบอนุญาตไม่แจ้งการตายของผู้ได้รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้รับใบอนุญาตตายภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๓ ผู้ต้องหาถูกจับกุมดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการครอบครองอาวุธปืนของกลางดังกล่าวมาครั้งหนึ่งแล้วในข้อหาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต อัยการจังหวัดเพชรบุรีมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา โดยวินิจฉัยว่า การที่ผู้ต้องหาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนของกลางไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และมีได้ดำเนินการแจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดนั้น พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้เป็นกรณีที่มีได้ดำเนินการแจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ไว้โดยเฉพาะแล้ว การกระทำของผู้ต้องหาจึงไม่มีความผิดฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตอีก ดังนั้นการกระทำของผู้ต้องหาในคดีนี้จึงไม่มีความผิดตามข้อกล่าวหา

จึงชี้ขาดไม่ฟ้อง นายไกร ผู้ต้องหา ฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๔, ๗, ๗๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ มาตรา ๓ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ ข้อ ๖